Ч. 143. Пятниця 28 червня (11 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

## Сойм краєвий.

*(12-те (вечірнє) і 13-те засідане І-ої сесиї.)*

На предвчерашнім вечірнім засіданю забрав голос „за“ буджетом перший пос. Мілевский, і заявив, що коли рівновага фінансова в буджеті ще не осягнена, то се виною не Сойму, а правительства, котре не придїляє єму достаточного часу на наради. Що до податкового гнету, бачить бесїдник причини в злім виконуваню законів та в зрості податкових тягарів. Тому попри усуване невластивостий радить ухвалювати нові податки лише на інвестицийні цїли, які можуть піднести податкову силу населеня. В рускій справі бесїдник полемізує з пос. Королем, що Полякам в Познаньщинї веде ся богато гірше, як Русинам в Галичинї. Бесїдник жалує ся на недостаток часу на соймові наради, і жадає розширеня єго, а заразом розширеня компетенциї Сойму на кошт центрального парляменту. — Посол Стапіньский в довшій промові робив тяжкі закиди соймовій більшости, що супротив правительства є потульна і уступчива, а супротив люду тверда і завзята. Закидує, що час сесиї не використано добре, бо було мало засідань, зі слабою участию послів, а в комісиях також не зроблено нїчого. — Посол Стадніцкий полемізує зі Стапіньским вичисляючи ті справи, які полагодив Сойм, а які сьвідчать, що не дармував. Відтак бесїдник обговорює подрібно роздїли буджету, і вкінци дає образ фізіономії палати: Консервативне сторонництво вносило проекти важних економічних і суспільних реформ; демократичне сторонництво відзначає ся горячим серцем до народових справ і правдивим патріотизмом; про людове сторонництво на разі бесїдник не хоче видавати осуду, надїючи ся, що оно з часом прийде до рівноваги, а що-до Русинів, висказує твердженє, що не прозьбою, анї грозьбою, але через порозуміне они зможуть осягнути свої цїли супротив польскої соймової більшости.

Дальше промовляв п. Барвіньский, заявив, що закиди звернені против правительства задля короткости соймової сесиї не цїлком оправдані, бо винна тут соймова більшість. Переходячи дальше до критики буджету, підносить, що спосіб фінансованя і укладаня буджету є невідповідний, і виказує то на поодиноких позициях і рубриках. Що до справозданя буджетової комісиї, то замічує, що доходи прелїміновано так низько, що небавом треба сподївати ся недобору. Щоби зарадити дефіцитови, треба би піднести продуктивну силу краю. Однак на сїм поли нїчого не робить ся. Перейшовши до національної справи, піддає бесїдник критицї краєву адміністрацию.

По промові п. Барвіньского перервано ґенеральну буджетову дебату, а п. Король піднирав своє нагле внесенє на уділене підмоги громадї Куляви, жовків. повіта, та вніс, аби то внесенє відіслати до буджетової комісиї з тим, аби ще в сїй сесиї предложила ту справу соймови. Принято. — Посол Могильницкий поставив внесенє о переложенє корита Лїмницї. На тім засіданє замкнено о год. $1\frac{3}{4}$ в ночи — а слїдуюче засідане назначено на вчера рано.

Вчерашне засіданє отворено о год. $10\frac{1}{2}$ перед пол. На порядку дневнім продовженє буджетової розправи яко 17 точки порядку дневного а перед тим численні справозданя краєвого видїлу і комісий в справах пенсий учителів, учительок і емеритур по учителях, кілька в справі побору мит на повітах, чотири в справі шпиталів, деякі в справі признаня лїт служби і чотири в важнїйших справах, а то: в справі продовженя треваня фонду на будову народних шкіл і три в справі підвисшеня краєвої субвенциї на будову ріжних доріг повітових в західній Галичинї.

Перед приступленєм до дневного порядку відчитано внесені перед засіданєм або в часї попередного засіданя внесеня, петициї і інтерпеляциї а між тими також дві нові інтерпеляциї руских послів, іменно: 1) Пос. Старуха і тов. в справі непризнаваня жандармами в Козлові (пов. Бережани) паспортів на худобу виставлених по руски; 2) пос. о. Богачевского і тов. в справі виборчих надужить при послїдних виборах до сойму. Відчитанє тої послїдної інтерпеляциї тревало цїлу годину, бо інтерпеляция обнимає повних сїм аркушів битого письма.

З порядку пос. Могильницкий мотивує наглість свого внесеня в справі відведеня ріки Лїмниця в громадї Добрівляни пов. Калуш. Внесене се відіслано до краєвого видїлу яко комісиї. Всї справозданя видїлу і комісий за-

---

8)

## ФОМА ҐОРДЄЄВ.

*(З российского — Максима Ґоркого.)*

(Дальше.)

Настрашені голуби кинулись у воздух, наповняючи єго поспішним шумом крил. І правильно, описуючи широкі круги, взносять ся в гору, в голубу глубину неба, та пливуть, сьвітячи сріблом і снїгом свого опіреня, все висше і висше. Одні з них правильним летом сокола намагають ся досягнути зводу небесного, широко розпростерши крила, і як би нерушаючи ними, другі — іграють ся, перевертають ся у воздусї, як куля снїжна падуть в долину і знов стрілою летять в гору. Здає ся, як би тепер цїла стая їх стояла неподвижно в пустини неба, і стаючи чим раз меншою, тоне у нїй. Задерши голови, хлопці мовчки любують ся птицями, і не відривають очий від них, — умучених очий, що сияють тихою радостию, хотяй не без певного чувства зависти для тих крилатих сотворінь, що так свобідно улетїли з землї в чисту, тиху область, повну сонїшного блеску. Маленька купка ледви замітних для ока точок, розсїяних на синьому небі, веде за собою уяву дїтий, а Єжов дає вираз спільному всїм їм чувству, коли тихо і задумчиво говорить:

— Нам би, братя, так полїтати....

А Фома, знаючи, що душа чоловіка, коли улїтає до неба, часто вид голуба принимає, відчував в груди своїй вибух якогось чувства, сильного, неозначеного, палячого....

Злучені своїм одушевленем, мовчаливо і уважно ожидаючи повороту з глубини неба своїх птиць, — хлопці, сївши в купі один при другім, далеко — як їх голуби від землї, — уйшли від подуву житя, і в тій хвили они лиш суть — дїтьми, і не можуть анї ненавидїти ся, анї гнївати ся; чужі для всїх, они суть близькі один другому та без слів, — по блеску очий розуміють свої чувства, і — они щасливі, як птиці на небі.

А голуби опустились між тим на крівлю, умучені летом, та загнано їх в голубник.

— Братя! Ану, ходім на яблока?! — предкладав Єжов, аранжер всїх забав і походів.

Єго поклик випирає із дитинних душ мирний настрій, викликаний голубами і, — осторожно як хижі зьвірята, з хижою чуйностию на всякий шелест, підкрадають ся они через подвіря в сусїдний сад. Страх, що можуть бути пійманими, удержуєсь в рівновазї з надїєю, що безкарно можуть красти. Крадїж єсть також праця, і то праця небезпечна, а все запрацьоване своїм трудом, — таке солодке!.... І тим солодше, з чим більшим трудом осягає ся. Хлопці осторожно перелазять через пліт саду, і зігнувшись, підлазять під яблуні, зорко і боязко оглядаючись. Від кождого шелесту, серця їх дрожать і здержують битє. Они з однаковою силою боять ся і того, що можуть їх прихопити, і того, що замітивши їх пізнають, хто они. Але коли їх лише замітять і накричать на них, — они будуть вдоволені. Від крику розлетять ся на всї сторони і щезнуть, а потім зібравшись разом, з горіючими від радости і відваги очима, они зі сьміхом будуть оповідати один другому о тім, що відчували, почувши крик і погоню за собою, і що сталось з ними, коли утікали через сад так швидко, як би земля горіла під їх ногами.

В такі розбійничі виправи Фома вкладав душі більше, як у всякі другі походи і забави, — і поводив ся в походах сих з такою відвагою, що то подражняло і сердило єго товаришів. В чужих садах заховував ся нарочно неосторожно: говорив на весь волос, з тріскотом ломав галузя яблінок, а коли зірвав хробачливе яблоко, кидав ним в напрямі дому властителя саду. Небезпечність, що може бути схоплений на місци злочину, не лякала єго, а лиш побуджувала, — очи у него темнїли, він затискав зуби, а лице єго ставало горде і люте. Смолин говорив єму, видовживши згірдливо свої великі уста:

— За сьміло ти се робиш....

— Бо я не боягуз! — відповідав Фома.

— Знаю я, що ти не боягуз, але лиш дураки тим чваніять ся.... Можна і без хвальби не гірше свою річ зробити....

Єжов осуджував єго з иншої точки погляду:

— Коли ти будеш сам у руки лїзти.... то їди до чорта! Не хочу бути тобі товаришем.... Як тебе зловлять і заведуть до вітця, то він тобі нїчого не вробить, а мене, брате, так ременем висмарують, що всї мої кости облуплять ся....

— Боягуз! — уперто говорив Фома.

лагоджено згідно з дотичними внесенями. Виділам повітовим в Пільзні, Березові і Ліску признано підвисшене субвенциї на будову доріг в західній Галичині о 10 проц.

В дальшім ходї ґенеральної дискусиї буджетової забрав голос пос. Рутовский і навязуючи до вчерашних промов руских послів, признав, що в краєвій господарці є дійстно богато хиб, длятого треба призадумати ся над реформою. Бесїдник тїшить ся, що в соймі падали слова острої критики, але заявляє, що лихо не лежить в польских урядах, але в системі злій, перестарілій, бюрократичній. Витворилась у нас школа галицких старостів, званих schneidig, але лишених горожаньского духа, і звідси пливуть непорозуміня, нещастя і родять ся мученики. Нинїшним способом діланя на сучасні болї не поможемо, еміґрациї не здержимо, краю з економічного упадку не двигнемо. Треба збурити не одно, щоби поставити нові цеголки. Відтак критикує бесїдник фінансове положене краю, буджет, полємізує з людовцями, відпираючи закид народної зради, переходить на відносини польско-рускі і запевняє, що єго сторонництво бажає спільної, мирної працї з Русинами.

Дальший хід засїданя подамо завтра.

## Новинки.

*Львів дня 10 го липня 1902.*

— **Відзначеня.** Є.В. Цїсар надав звичайному професорови львівскому університету дрови Тадеєви Пілятови з нагоди перенесеня єго на власне бажане в стан супочинку, хрест командорский ордера Франц Йосифа.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала між иншими в народних школах: Йос. Янкевича мол. учителем 5-кл. школи мужеської в Скалатї; Влад. Треча стар. учит. 5-кл. школи в Підволочисках. — Учителями і учительками 1-кл. шкіл: Мих. Гарасима в Прусах; Ів. Рудакевича в Звинячи; Стеф. Гаєвску в Скварявій старій; Мих. Бутиковского в Познанцї гетманьскій; Теоф. Буковского в Миливцї; Евг. Балковску в Беньковій Вишни; Ант. Сїлецкого в Бплиницї малій; Ів. Баєвску в Городищи. — Перенесені в стан супочинку: Евг. Стахурова, учит. жін. школи в Перемишли і Амалїя Шелестаківна, учит. в Возьниках.

На язиково-историчний курс, приготовляючий до іспиту на учителїв видїлових шкіл, який відбуде ся в державній торговельній школї у Львові в часї від 1 вересня 1902 до 15 липня 1903 покликані отсї учителї: Тад. Богачек з Коросна, Алекс. Боруцкий з Скавицї, Стан. Чайковский з Самбора, Лев Ґонтек з Войнарової, Мар. Ґотфрід з Угнова, Волод. Кабаровский з Горожанни вел., Ізид. Карпіньский з Вадовиць, Мих. Керницкий з Будилова, Макс. Козанкевич з Городенки, Мат. Козак з Соколівки, Кар. Козловский з Ратиборович, Мих. Квасницкий з Калуша, Люд. Лейчак з Струсова, Ів. Новак з Ніска, Влод. Новак з Тухова, Волод. Новодворский з Колинець, Тома Рафиньский з Бродів, Вас. Ратальский з Дрогобича, Вильг. Рожкевич з Тчина, Жигм. Тулецкий з Ґлогова, Ів. Устиянович з Надвірної, Іґн. Врублевский з Лимановоі і Ант. Землиньский з Сеньдзїшова.

— **Б. краєвому маршалкови ґр. Ст. Бадені'ому** презеси повітових рад жертвували на памятку гарну касетку з письмом признаня і акварелями кисти найвизначнїйших малярів.

— **Важне для сьвященників і учителів народних.** Вже вийшла друга часть практичного провідника для катехитів, в котрій поясняє ся наука катехизму для II кляси згляндо для 3 і 4 степеня науки. Цїна 1 К 40 с., а з пересилкою почтовою о 10 с. більше. Набути можна в книгарнї ім. Шевченка і Ставропигійскій.

— **Вечерницї** в 41-і роковини смерти Тар. Шевченка у Винниках. Видїл тов. Читальнї „Просьвіти“ у Винниках має честь просити на вечерницї, що відбудуть ся в 41 роковини смерти Тараса Шевченка дня 12 липня (в суботу) у Винниках в сали на „новім сьвітї“. Програма вечерниць слїдуюча: 1) Вступне слово. — 2) Д. Бортняньский: Всї язици — хор мішаний. — 3) Воробкевич: Сонце ся сховало, хор. — 4) Відчит про жите і твори Шевченка. — 5) Лисенко: Верховина, хор. — 6) Шевченко: Тополя, декламация. — 7) Колесса; Ой під гаєм. — 8) Лисенко: Ой летїла горлиця. — 9) Шевченко: Гамалїя, декламация. — 10) Матюк: Крилець. — 11) А. Єдлічка: Пішла мати на село. — Цїна місць: Крісла першорядні 2 К.; — крісла другорядні 1 К; вступ до салї 50 сот. Наддатки на цїли товариства з подякою приймає ся. — Початок о год. 7 вечером.

— **Безлична зухвалість.** Шміла Бер Вайнтравб з Яричева стоячи з возом на площи Вуглевій у Львові, забирав з воза господаря Гринька Бориса конюшину і годував нею свої конї. Борис спостеріг то і відогнав Шмілу, а той так розлютив ся, що вдарив Бориса бичиском по голові так сильно, що того аж кров облила. Стация ратункова мусїла бідачискови завязати рану, а Вайнтрава арештовано. Підчас арештованя кинулись другі жиди і хотїли Шмілу відбити полїциянтови, а найбільше відзначав ся в тім Вольф Штранс, купець з Яричева, котрого також арештовано.

— **Який буде конець з такого початку?** Сидусї Еві Ярч на площи Теодора украли два хлопцї, один 13-лїтний, а другий 8-лїтний бляшану кватирку, в котрій було 1 К. і 20 сот., та стали втїкати. Люди, що під ту пору переходили улицею пустились за малими злодїями і зловили їх та віддали полїциянтови. На інспекциї довідали ся від них як они називають ся і віддали родичам до укараня, бо оба хлопцї з малі щоби їх полїцийно укарати, а до того ще була то їх перша проба в сїм ремеслї. Може бути, що перша неудача відстрашить їх від него.

— **За непозволене вийти на прохід.** 16-лїтній Сидониї Трестнер у Відни не позволила онодгди мама вийти на прохід, а люба донечка так взяла собі той заказ до серця, що воліла померти, як сповнити приказ матери, отже розпустила три пачки головок від сїрників в бензинї і випила та й зараз впала на землю безпритомна: єї відвезено до шпиталю, де она мимо лїкарскої помочи померла.

— **Іспит зрілости** в ґімназиї в Бродах зложили: 1) Бальбан М., 2) Бардах Марко (екст.), 3) Боярчук Йосиф, 4) Данилович Омел., 5) Ґрінштайн Жигмонт, 6) Гальбрайх Йоахим, 7) Янїшевский Володислав, 8) Капелюш Віктор, 9) Кон Мойсей (екст), 10) Конец Герш, 11) Кранц Ізраіль, 12) Ляшкевич Лев, 13) Левін Ісак, 14) Левін Йонас, 15) Ліфшец Жиґмонт, 16) Липский Іван, 17) Леваль Мечислав (з відзн.), 18) Назаревич Омелян, 19) Розенбавм Ігнатий, 20) Розенфельд Давид, 21) Роткевич Ісаак (екст.), 22) Санат Олександер (з відзн.), 23) Зільбер Марко, 24) Штіфель Ісаак, 25) Тартакевер Хаім, 26) Волович Леопольд.

---

І ось раз прихопили Фому руки штабового капітана Чумакова, маленького і худенького старика. Незамітно підлізши до хлопця, котрий вже зірвані яблока ховав за пазуху сорочки, хопив єго старик за плечі, і з грозьбою закричав:

— Маю тебе, розбишако! Агаа!

Фомі в той час було около пятнайцять лїт, і він зручно вивинув ся з рук старця. Але не утїкав від него, а лиш нахмуривши брови і затиснувши кулаки, з погрозою сказав:

— Попробуй.... діткнути ся мене....

— Я тебе не діткну ся.... я тебе на полїцию заведу! Ти чий?

Того Фома не сподївав ся і єго відразу опустила вся відвага і гнїв. Похід в полїцию показавсь єму чимсь таким, чого отець нїколи не простить єму. Він скулив ся і збентежений сказав:

— Ґордєєв....

— Гната Ґордєєва син?...

— Так....

Штабовий капітан був тепер в клопотї. Він випрямив ся, подав груди наперед і якось сухо відкашельнув. Відтак руки єго опустились і з вітцївским напімненем сказав до хлопця:

— Встид! Наслїдник такого маєтного і поважного чоловіка.... і нараз! То негідне вашого становиска.... Можете йти!... Але коли ще раз повторить ся то, що стало ся... га! буду змушений сказати вашому вітцеви..., которого впрочім прошу запевнити о моім поважаню для него....

Фома слїдив за грою фізиономії старика і пізнав, що він боїть ся вітця. З під лоба, як молодий вовк, він дивив ся на Чумакова, а сей з сьмішною повагою крутив свої сиві вуси і переступав з одної ноги на другу перед хлопцем, котрий не відходив, помимо що дістав на то позволене.

— Можете йти, — повторив старовина і вказав рукою дорогу до єго дому.

— А що з полїциєю? — воркітливо спитав Фома і сейчас налякав ся можливої відповіди.

— Я тільки.... жартував, оттак, — усьміхнув ся старовина. — Настрашити вас хотів....

— Ви самі боїте ся мого вітця.... — сказав Фома і обернувшись плечми до старця, пішов в глуб саду.

— Боюсь? Ах! Отже добре!... — крикнув Чумаков за ним а по звуцї голосу Фома зрозумів, що обидив старця. Єму стало соромно і нїяково; до вечера волочив ся сам а коли прийшов домів, стрітив єго отець острим питанем:

— Фомка! Ти в Чумаковий сад лазив?

— Лазив, — спокійно сказав хлопець, — глядячи в очи вітцеви.

Гнат, здаєсь, несподївав ся такої відповіди і кілька хвиль мовчав, погладжуючи бороду.

— Дурак! За чим ти лазив? Мало тобі своїх яблок?

Фома спустив очи і мовчав стоячи перед вітцем.

— Видиш, тепер тобі встидно!... Певно той Єжов тебе намовив? Я вже єму дам, коли прийде.... а нї то й зовсїм зроблю конець вашій приязни....

— Я сам був, — сказав Фома твердо.

— Чим раз гірше! — скрикнув Гнат. — Але за чим ти там був?

— Оттак....

— Так! — покривлював ся отець. — А ти коли вже що такого дїлаєш, то знай хоч і собі і людям то приємнїти.... Ходи сюда!...

Фома приступив до вітця, що сидів на кріслї і станув межи єго колїнами, а Гнат положив єму руки на плечі і усьміхаючись дивив ся у єго очи.

— Чи встидно тобі?

— Встидно.... — зітхнув Фома.

— Ось бач, який дурень з тебе! Робиш і собі встид і менї....

Притиснувши до грудий своїх голову сина, він погладив єго по волосю і знов спитав:

— На що тобі було чужі яблока красти?

— Оттак... я не знаю, — сказав Фома змішаний. — Може тому, що нудить ся.... Бавиш ся і бавиш ся.... все одно і те саме.... надоїсть! А се єсть небезпечно....

— А за серце не бере? — спитав отець усьміхаючись.

— Бере....

— Гм.... може так і єсть.... Однако ти, Фома, старай ся се покинути! А як нї, то з тобою остро обійду ся....

— Нїколи і нїгде вже більше не полізу, упевнюючо сказав хлопець.

— А що ти сам за себе відповідаєш, се красно. Бог там знає, що ще з тебе вийде, а поки що.... нїчого. То вже таки щось єсть, коли чоловік за свої поступки сам, своєю шкірою платити хоче.... Другий на твоїм місци був би на товаришів зложив, а ти говориш: я сам був.... Так і повинно бути, Фомо!... Як согрішив, то й відповідати за се мусиш.... А як там було.... чи Чумаков не ударив тебе? — з натиском спитав Гнат сина.

— Я би вдарив єму! — спокійно сказав Фома.

— Гм... — значучо забурмотїв Гнат.

— Я сказав єму, що він тебе боїть ся.... тому він і пожалував ся на мене перед тобою.... Инакше був би не прийшов до тебе....

— Дійстно?

— Єй Богу! Єще сказав: „моє поважане вітцеви передайте...“

— Хто, він?

— Ая!

— Ох..., така собака! Ось диви, які суть люди: єго обкрадають, а він кланяє ся... моє поважане каже тобі! Ха-ха! Припустім, що обікрали єго може на копійку, але та копійка значить у него тілько, що у мене рубель... Однак не в копійцї дїло, а в тім, що она моя

— **Бурі і тучі** лютять ся по цілій Европі а холод такий, як би то було з початком весни а не серед літа: В неділю лютила ся страшенна туча в Гітвера де ля Серена в провінциї Бадахоз. Громи убили двох селян, а град витовк все збіже і наробив шкоди на міліон пезетів. — З Ню-Йорку доносять, що в послідних днях лютила ся страшна буря в західних сторонах держави Ню-Йорк. Від великої зливи настала повінь, а вода забрала богато хат і мостів. Шкоду обчисляють на сто тисячів долярів. — Може бути, що вже сими днями веремя змінить ся, бо з Відня заповідають вже погоду і тепло, а з Італії доносять, що там навіть настала велика спека, в Міляні було дня 7-ого с. м. в полудне 38 степенів Цельзия і то в тіни. Також і з Риму та Фльоренциї доносять о великій спеці.

— **Землетрясенє в Солуни.** В Солуни (Сальоніki) дало ся оногди почути сильне землетрясенє, котре тревало 8 секунд, а відтак повторило ся ще кілька разів але вже слабше. Перепуджені люди повибігали з домів за місто і там сиділи під голим небом. Войско відступило їм свої намети, пороблено також буди з дощок. Вчера був вже в місті спокій і люди попозвертали знову домів, але до роботи ще ніхто не бере ся. Осередком сего землетрясеня було село Ґувезно, віддалене від Солуня о 3 год. їзди. Серединою того села зробило ся тепер мале подовгасте озеро, на 200 метрів довге а на 20 широке. Землетрясенє повтаряло ся тут що 5 мінут. В грецкій части міста Солуня знищило землетрясенє 180 будинків а 55 дуже ушкодило. Один дім завалив ся цілий і засипав двоє дітий, котрі згинули під румовищем. В турецкій части завалило ся 52 домів і згинула також якась жінка. Метеорольоґ Новак предвидів то землетрясенє в Солуни і зазначив єго на мапі землетрясень і вже з початком сего року повідомлено турецку амбасаду у Відни о сподіванім землетрясеню, котре тепер наступило.

— **Лік на рака.** На сю страшну хоробу, на котру доси ще не знають люди ратунку, придумують лікарі всілякі способи і длятого що раз то нову можна почути вість, що сему або тому вже удало ся дійстно винайти лік на рака. Тепер розійшла ся знов одна з таких чуток, а іменно, що професорови Говіцови в Копенгазі удало ся винайти лік на рака, він запускає в тіло чоловіка, в то місце, де єго рак точить, таке творило (зване „хльоровим етилем“ або „анетилем“), котре викликує студінь на 60 степенів і тим способом убиває зародки хороби. Чи се дійстно так, чи справді удало ся вже винайти лік на рака се покаже ся, але скорше можна припускати, що се лиш одна з тих многих проб, які роблять ся в тій цїли, щоби остаточно таки винайти якийсь лік.

## Телеґрами.

**Льондон** 10 липня. Виданий вчера вечером бюлетин стверджує, що здоровле короля все поліпшує ся. Рана гоїть ся правильно.

**Льондон** 10 липня. Повороту Кіченера з полудневої Африки дожидають в пятницю або в суботу. Принятє єго буде дуже торжественне.

**Берлин** 10 липня. Побут італїяньского короля в Берлині припаде на конець серпня і потреває три дні. — Гостини царя в Римі дожидають в січни.

**Відень** 10 липня. Вчера відбула ся під проводом дра Кербера три години рада міністрів.

**Відень** 10 липня. Вчера зібрали ся тут делеґациї всіх сторонництв ческого сойму, аби нарадити ся з д-ром Кербером і Бем-Баверком в справі краєвого додатку від податку на пиво.

---

і ніхто не сьміє єї діткнути ся, доки єї сам не кину... Ех! але лишім се! Але розкажи мені, де ти був і що ти видів?

Хлопець усів коло вітця і подрібно оповів єму враженя свого дня. Гнат слухає, уважно споглядаючи на оживлене лице сина і брови єго морщились задумчиво.

— Все ще поверху ти у жене плаваєш, брате. Дитина ти ще... так, так!

— А в дебрі сполошили ми сову; — розказував хлопець. — Тож то була потіха! Она полетіла і з розмаху о дерево... тарах! навіть запищала, якось так жалібно... А ми єї опять сполошили, она опять піднялась та все так само, полетить, полетить, і на що небудь знова наткне ся... аж пірє з неї сипле ся!... І натріпалась она, натріпала по дебрі.. ледви з трудом десь сховалась..., ми вже й не стали шукати, якось жалко стало, але розбилась ціла... Она, татусю, зовсім сліпа в день?

— Сліпа, — сказав Гнат. — Неодин чоловік так само, як сова в день, кидає ся в житю... Шукає, шукає свого місця, тріпоче ся, тріпоче, що аж пірє з него летить, а все те до нічого. Розібє ся цілком, з болю обезсилить ся, облиняє весь, і нараз наткне ся куди попало, аби лиш відотхнути по тяжких трудах... Ой, біда таким людям... біда, брате!

— Як то мусить їх боліти, — тихо сказав Фома.

— Так само, як тої сови...

— А чому то так?

— Чому?... Трудно се сказати... Один від того, що осліплений своєю гордостию... хоче много, а силу має слабу... другий від глупоти своєї... а чи то мало єсть причин того? Тобі сего ще не зрозуміти...

— Ходіть пити чай, — запросила їх Анфисса.

Она давно вже стояла в дверах і зложивши руки на животі, любувалась великою постатию брата, що дружно склонив ся над Фомою, та задумчивою поставою хлопця, котрий приляг до плечий вітця.

Так, день за днем, поволи розвивалось житє Фоми, взагалї — не богате бурями, житє супокійне і тихе. Сильні враженя, котрі душу хлопця розбуджували на годину або й день, иноді дуже різко виступали на загальнім полі того однообразного житя, але вскорі також щезали з него. Єще тихим озером була душа хлопця, озером скритим перед бурями житя, а все що дотикало поверхности озера, — падало або на дно, сфилювавши ненадовго сонну воду, — або посунувшись по єї зеркалі, розпливалось широкими кругами і щезало.

Пересидївши в уїзднїй школї пять лїт, Фома з трудом і від бідн укінчив чотири кляси і вийшов з неї гарним, чорноволосим молодцем, зі смаглявим лицем, густими бровами і темним пухом над горішною губою. Великі, темні очи єго споглядали задумчиво і наївно, а уста були на пів отворені як у дитини; але коли він наткнув ся на що, що єго бажанєм було противне, або коли що небудь иншого подразнило єго, — зіниці єго очий розширялись, уста стискались, а ціле лице принимало вираз зарозумілий і рішучий... Хрестний отець, холодно усьміхаючись, говорив про него.

— Для баб ти, Фома, солодший від меду будеш, але поки що много розуму у тебе не видно...

Гнат зітхав при тих словах.

— Ти би, куме, скорійше сина свого в торговлю пускав...

— Почекай трохи...

— Чого чекати? Нехай зо два, три роки повертить ся по Волзї, а потім під вінець єго... Диви яка вже Любов у мене.

(Дальше буде).

---

## Курс львівский.

| Дня 10-ого липня 1902. | пла-тять | жа-дають |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | К. с. | К. с. |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 540·— | 555·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 350·— | 380·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 564·— | 572·— |
| Акциї гарбарні Ряпів . . . . . . | —·— | 100·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | —·— | 350·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 4% корон . . . . . | 95·80 | 96·50 |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . | 109·70 | —·— |
| Банку гіпот. 4½% . . . . . . . | 100·— | —·— |
| 4½% листи застав. Банку краєв. | 101·40 | 102·10 |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 97·— | 97·70 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 96·30 | 97·— |
| „ „ 4% льос. в 41½ лїт. | 97·— | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 96·50 | 97·20 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . | 99·20 | 99·90 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем. | 102·30 | 103·— |
| „ „ „ „ 4½ % | 100·70 | —·— |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 96·80 | 97·50 |
| Позичка краєв. з 1873 по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 97·20 | 97·90 |
| „ „ м. Львова 4% по 200К. | 94·— | 94·70 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . | 73·— | 78·— |
| Міста Станиславова . . . . . . . | —·— | —·— |
| Австр. черв. хреста (Курс віденський) . . . . . | 56·— | 57·— |
| Угорск. черв. хреста . . . . . | 28·50 | 29.50 |
| Іт. черв. хрес. 25 фр. . . . . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20К. . . . . . | 75·— | 80.— |
| Базиліка 10 К . . . . . | 19·35 | 20.35 |
| Joszif 4 К. . . . . . | 8·25 | 9.50 |
| Сербскі табакові 10фр. . . . . . | 9·50 | 11.— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . | 11·22 | 11·34 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·52 | 2·54 |
| 100 марок німецких . . . . . . . | 117·10 | 117·80 |
| Доляр америк. . . . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

## Надіслане.

### Видання
### Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

**Видання без образків.**

*Молитвеник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка історія педаґоґії 60 с. ***Китиця** желань 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дїтий 30 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Промисл краєвий!
Лиш власний виріб!
Гарандия змісту!
а крім того і походженя!

## НАВОЗИ
**штучні**

поручає

під контролею стациї досьвід. в Дублянах зістаюча фабрика

І. гал. Товарпства акц. для промислу хемічного

давнїйше
„Спілки командитової“
**ЮЛІЯ ВАНҐА**

**у Львові**
**ул. Косцюшка ч. 10.**

Цінники на жадане висплаємо відворотно.

Ціни весняні лишають ся незмінені.

---

**Цінник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина аd Стрий.**

**Коси** із англїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і оден камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної англїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | 95 | 100 |
| За одну штуку з каменем; К. | 2·10, | 2·20, | 2·30, | 2·40, | 2·60, | 2·80, | 3·00, | 3·20 |
| на пяти-кільеву посилку іде штук | 16 | 15 | 14 | 13 | 13 | 13 | 12 | 12 |

**Озубренні серпи** із англїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої англїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли. штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю также на складї **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю также **Руский лен „із Парнави“**. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посылати грошї переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес: **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

---

Дуже величавий
**образ компатний**
представляючий
## „ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
**Антона Хойнацкого**
**Львів, ул. Руска ч. 3.**

---

**Інсерати**

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

---

# MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

**В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт. Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).**

## Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

**Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

---

**СТЕЛЛЯ** найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).